

ABSTRAKT

Magnetické vlastnosti hornin na Zemi jsou známé, ale jak se chovají horniny, které vznikly mimo Zemi? Například na Měsíci? Zabývám se problematikou měření intenzity paleopole na vzorcích dovezených Apollem 15 v 70. letech minulého století.

V textu jsou uvedeny poznatky o základních vlastnostech magnetizmu, způsob jeho vzniku, základy paleomagnetizmu a metody, jak dochází k remanentní magnetizaci hornin. Dále jsou shrnuty dosavadní poznatky o magnetizaci hornin, jejich vlastnostech a nastínění teorií způsobu, jak k jejich magnetizaci dochází, za předpokladu že Měsíc nevladnil magnetické pole.

Závěrem přecházím k vlastním poznatkům získaných z měření dvou vzorků 15405.219 a 15445.277, které byly rozděleny na několik fragmentů, následně byly podrobeny měření v Paleomagnetické laboratoři Akademie Věd v Průhonicích.

Každá část byla zvlášť měřena na 2G kryogenním magnetometru, kde bylo zjišťováno AF (střídavé pole) spektrum remanentní magnetizace. Z těchto údajů byla vypočítána předpokládaná intenzita paleopole, ve které vzorky získaly svou magnetizaci.

Poslední část textu je věnována diskusi na téma možné existence lunárního dynama a dalších možností, jakým způsobem mohly Měsíční vzorky nabýt své magnetizace.